

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci žalobce: **J. T.**, zast. JUDr. Jiřím Ponížilem, advokátem, Brno, Lidická 2006/26, proti žalovanému: **Státní energetická inspekce**, Gorazdova 1969/24, Praha 2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované Státní energetické inspekce,

t a k t o :

- I. Žaloba se v části, jíž žalobce požaduje, aby soud rozhodl, že kontrola zahájená žalovaným u žalobce dne 21.8.2014 a ukončená dnem 26.9.2014 pod č.j. 071102514/1177/14/Kv je nezákonným zásahem ve smyslu podle § 82 s.ř.s. o d m í t á .
- II. Žaloba se v části, jíž žalobce požaduje, aby soud rozhodl, že kontrolní zjištění žalovaného zachycené v protokolu č. 071102514 ze dne 2.10.2014 je nezákonným zásahem ve smyslu podle § 82 s.ř.s. z a m í t á .
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 27.12.2014 ke Krajskému soudu v Ostravě žalobu na ochranu před nezákonným zásahem Státní energetické inspekce, územního pracoviště pro Olomoucký kraj. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 5.1.2015, č.j. 65 A 61/2014-15 věc postoupil k vyřízení Městskému soudu v Praze, jakožto žalobu za ochranu před nezákonným zásahem žalované Státní energetické inspekce se sídlem v Praze (s odůvodněním, že územní inspektoráty jsou vnitřními organizačními jednotkami Státní energetické inspekce).

Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný u žalobce zahájil dne 21.8.2014 kontrolu dle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), kterou ukončil doručením protokolu č.

071102514 ze dne 6.10.2014 s poučením, že proti protokolu lze podat námitky dle § 13 kontrolního řádu. Žalobce námitky podal v zákonné lhůtě, a to dne 21.10.2014. Dne 31.10.2014 bylo žalobci doručeno vyřízení námitek žalovaného ze dne 31.10.2014, č.j. 071102514/1369/14/Ing. Žaloba je tak podána po vyčerpání prostředků stanovených kontrolním řádem, námitky ze dne 21.10.2014 byly žalovaným vyřízeny bezprostředně dne 31.10.2014, od něhož se pak podle žalobce odvíjí dvouměsíční lhůta k podání žaloby dle § 82 s.ř.s. a žaloba tak byla podána včas.

Dále žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný v rámci kontroly dospěl k závěru, že žalobce nedodržel věcné podmínky dané cenovým rozhodnutím ERÚ č. 7/2011 ze dne 23.11.2011, bod (1.3), č. 4/2012 ze dne 26.11.2012, bod (1.2.) platné pro elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie, stanovené cenovými orgány podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, s tím, že žalobce měl uplatnit za rok 2012 a 2013 podporu na část elektřiny minimálně v množství 1.814 kWh, která nemohla být vyrobena v FVE provozované žalobcem na základě licence č. 111011979 o instalovaném výkonu 0,005 MWh a která je údajně v rozporu s maximálně možnou výrobou elektřiny z této FVE v období 2012 a 2013 podle odborného posouzení provedeného žalovaným v rámci kontroly. Námitky podané proti obsahu protokolu žalovaný zamítl. Žalovaný opírá svůj závěr o to, že žalovaným použitý predikční systém PV-GIS udává ve spojení s metodikou ČVUT Fakulta elektrotechnická, Katedra elektrotechnologie (Metodika- 2014-001-M) maximální možnou výrobu pro rok 2012 v rozsahu 6.516,9 kWh a pro rok 2013 v rozsahu 5.924,5 kWh. Odchyldy od těchto predikčních systémů pak dává bez jakýchkoli dalších úvah k tíži žalobce a dovozuje porušení věcných podmínek cenových rozhodnutí ERÚ.

Žalobce uvedl, že žalovaným kontrolovaná a žalobcem provozovaná FVE Vinohrady je řádně připojena do sítě soustavy, je vybavena měřicím zařízením a po dobu kontroly nebyla zjištěna vyšší výroba elektřiny, než povoluje licence, tj. 5 kW. Vyrobená a nespotřebovaná elektrická energie je dodávána do sítě E.ON Distribuce, a.s., která je rovněž vybavena měřicím zařízením a ani zde nebyla zjištěna dodávka elektrické energie v rozporu s licencí udělenou žalobci. FVE Vinohrady je zapojena v souladu s provedenou revizí, v souladu s udělenou licencí – žalovaný žádný rozpor nezjistil a nikde neuvedl. Na jedné straně tedy žalovaný nezjistil v průběhu kontroly (vyjma jím provedeného hypotetického výpočtu) žádné pochybení, resp. zjistil objektivní stav, který odpovídá udělené licenci. Na druhé straně však žalovaný na základě predikčního systému (který však z povahy věci nemůže zachycovat objektivní stav na konkrétním místě proto, že jde pouze o počítačový model), přesto určuje, že žalobce – přestože žádné indicie zjištěny nebyly – porušil licenci nadměrnou výrobou elektřiny, aniž by k takovému závěru žalovaný odkazoval na konkrétní a objektivně zjištěné pochybení. V rámci vyřízení námitek k použití pouze predikčního systému počítačového modelu oproti objektivním zjištěním žalovaný argumentuje v kruhu- tj. své argumenty pro ospravedlnění systému PV-GIS shledává ve výpočtu a hodnot, které ovšem čerpá právě z tohoto systému.

Žalobce dále v žalobě namítl, že závěry žalovaného uvedené v protokolu č. 071102514 a ve vyřízení námitek ze dne 31.10.2014, č.j. 071102514/1369/14/Ing jsou zcela hypotetického rázu, žalovaný rezignuje na objektivní zjištění, která učinil při kontrole. Z toho důvodu je samotná kontrola i výsledek kontroly nezákonný, neboť odporuje veřejnému subjektivnímu právu žalobce na řádné zjištění objektivního stavu. Žalobce je přesvědčen, že ke kvalifikovaným závěrům o porušení podmínek daných cenovými rozhodnutími ERÚ č. 7/2011 a 4/2012 lze přistoupit pouze v návaznosti na kontrolním orgánem zjištěné skutečnosti, které by objektivně byly v rozporu s licencí udělenou žalobci. Jestliže však

kontrolní orgán takové závěry dovozuje na základě údajů z internetových stránek, které tím de facto povyšuje na pozici závazné normy, pak jsou takové závěry nezákonným zásahem do práv žalobce.

Petitem žaloby žalobce žádal, aby soud rozhodl, že kontrola zahájená žalovaným u žalobce dne 21.8.2014 a ukončená dnem 26.9.2014 pod č.j. 071102514/1177/14/Kv a následné kontrolní zjištění žalovaného zachycené v protokolu č. 071102514 ze dne 2.10.2014 jsou nezákonnými zásahy ve smyslu § 82 zákona č. 150/2002 Sb.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě z petitu žaloby dovodil, že žalobce za nezákonné úkony žalovaného označil provedenou kontrolu uzavřenou protokolem č. 071102514. Neopominutelnou podmínkou nezákonného zásahu je to, že by žalovaný musel konat v rozporu se zákonem. Oprávnění žalovaného k provedení kontroly je dáno § 93 odst. 1 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb. (energetický zákon), dle něhož Státní energetická inspekce kontroluje dodržování zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, v rozsahu podle zákona o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen č. 265/1991 Sb., dle jehož § 3 odst. 3 Státní energetická inspekce provádí kontrolu dodržování cenových předpisů v oblasti podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů. Žalobce, coby kontrolovaná osoba, je držitelem licence na výrobu elektřiny ve FVE. Výrobna je připojena k distribuční soustavě, žalobcem zvolenou formou podpory za dodanou elektřinu z obnovitelného zdroje do distribuční soustavy je zelený bonus. Předmětem kontroly bylo ust. § 5 odst. 5 zákona o cenách *„regulace formou maximální, pevné nebo minimální ceny platí pro všechny prodávající a kupující určeného druhu zboží. Pro uplatnění jednotlivých forem regulace cen mohou cenové orgány stanovit další věcné podmínky, včetně pravidel a postupů pro stanovení těchto cen, jejich změn a v případě nájmu nemovitostí nebo jejich částí a služeb spojených s jejich užíváním i způsob jejich sjednávání, uplatňování a vyúčtování. Cenové orgány mohou stanovit u stejného zboží souběžně maximální a minimální cenu“* a na základě tohoto zmocnění Cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 7/2011. Jejich závaznost pro žalobce vyplývá z § 3 odst. 2 téhož zákona: *„rozhodnutí cenových orgánů podle tohoto zákona jsou závazná pro okruh adresátů, který je v nich vymezen“*.

Žalovaný dále konstatoval, že právní předpis upravující kontrolní postup žalovaného je vymezen ust. § 93 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb. : *„Při výkonu kontroly se Státní energetická inspekce řídí zvláštním právním předpisem. (14/-zák. č. 552/1991 Sb., o státní kontrole)“*, který byl od 1.1.2014 nahrazen zákonem č. 255/2012 Sb., kontrolní řád.

Kontrolované osobě bylo v souladu s § 4 a 5 kontrolního řádu předloženo písemné pověření ke kontrole a oznámení o zahájení kontroly se všemi náležitostmi. Žalovaný splnil i všechny povinnosti uložené § 9 zákona. Protokol o kontrole obsahuje všechny obligatorní náležitosti dané § 12 zákona, byl sepsán v zákonné lhůtě a doručen kontrolované osobě. Vyřízení námitek bylo řešeno v zákonem stanovené formě a lhůtě, v souladu s § 14 zákona a doručeno kontrolované osobě. Žalovaný tedy v průběhu kontroly neporušil, jak co do svých kompetencí, tak co do osoby povinné i předmětu kontroly, ani po stránce procesní žádné zákonné ustanovení.

Právní povaha dozorové činnosti - kontroly, je definována jako specifický typ právně procedurálního postupu ve správním právu, jehož cílem je dospět ke kontrolnímu zjištění. Výsledkem kontrolního řízení není vydání správního aktu – tedy rozhodnutí o právech a povinnostech kontrolovaného subjektu, ani jiné ovlivnění jeho hmotně právních poměrů,

nýbrž toliko úřední zjištění stavu, včetně porovnání se stavem žádoucím. Úřední zjištění je formalizováno v podobě informačního, resp. dokumentačního úkonu, tedy dílčího nebo výsledného dokumentu se záznamy popisného charakteru, jímž zpravidla bývá protokol či jiný obdobný dokument, jímž se nezakládají, nemění a neruší právní vztahy. Takto formalizovaný úkon může být pouze podkladem, nebo jedním z podkladů pro případné zahájení navazujícího správního řízení a pro vydání rozhodnutí v tomto řízení, příp. pro učinění jiného právně zavazujícího úkonu. Samotný nesouhlas s obsahem kontrolního zjištění tedy nemůže sám o sobě založit nezákonnost úkonu ve smyslu ust. § 82 s.ř.s., protože se jím žalobci nezakládají, nemění, neruší či závazně neurčují práva a povinnosti, a to ani ve smyslu vyvození odpovědnosti za kontrolou uváděné porušení právních předpisů. Kontrolní protokol nemá povahu konstitutivního úkonu, ani veřejné listiny. Žalovaný setrvává v plném rozsahu na obsahu kontrolního zjištění. Žalobcem napadená metodika využívaná žalovaným k objektivizaci kontrolních zjištění je zpracována Českým vysokým učením technickým, Fakultou elektrotechnickou, Katedrou elektrotechnologie, Laboratorii diagnostiky fotovoltaiických systémů. Tento materiál žalovaný považuje za obsahově věcný, věrohodný a nestranný, jeho zpracovatel je veden v druhém oddílu znaleckých ústavů, které jsou určeny především pro zpracování znaleckých posudků ve zvlášť obtížných případech vyžadujících zvláštního vědeckého posouzení pro potřeby orgánů veřejné moci.

Žalovaný uzavřel, že v průběhu kontroly byly dodrženy všechny zásady hmotně i procesně právní logiky, právní normy a byl dodržen význam sledovaný zákonodárci při ochraně veřejných zájmů. Napadené úkony jsou zákonné a žaloba je proto nedůvodná. Žalovaný navrhl její zamítnutí.

V podání ze dne 3.3.2015 žalobce uvedl, že souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání s výjimkou uvedenou níže, a sice - pro případ, že by soud dosavadní listinné důkazy a žalobní tvrzení nepovažoval za dostatečné pro vyhovění žalobě, žalobce navrhuje provedení důkazu listinou o záznamech dat o dodávkách energie vyrobené v předávacím místě FVE Vinohrady do veřejné rozvodné sítě spol. E.ON Distribuce, a.s. na podporu tvrzení, že nedošlo k porušení podmínek licence a tedy nesprávnosti provedené kontroly. S dokazováním je spojena nutnost nařízení jednání, tím je tedy souhlas žalobce s rozhodnutím bez jednání modifikován.

K vyjádření žalovaného k žalobě pak žalobce podal repliku ze dne 25.3.2015. Souhlasil s názorem žalovaného, že samotná kontrola a samotný kontrolní závěr nezakládá žalobci práva a povinnosti, a že výsledkem kontroly není vydání správního aktu. Uvedl, že se ale nedomáhá práva dle § 65 s.ř.s., ale dle § 82 s.ř.s. O skutečnosti, že zahájenou kontrolou je zasaženo do práv kontrolované osoby a že je relevantní požadavek na vyhodnocení, zda jde o zákonný či nezákonný zásah dle § 82 s.ř.s., není pochyb – žalobce odkázal na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31.8.2005, č.j. 2 Afs 144/2004. Již v žalobě žalobce vymezil, že nezákonnost zásahu žalovaného do práv žalobce spočívá v tom, že kontrola a její závěry vtělené do protokolu o kontrole (§ 12 kontrolního řádu) nesplňují zákonné požadavky na průběh kontroly a plnění povinnosti kontrolního orgánu. Kontrolní zjištění o porušení věcných podmínek cenových rozhodnutí nebyla a nejsou podložena v průběhu kontroly relevantními podklady (§ 9 kontrolního řádu) proto, že kontrolní orgán nezjistil v průběhu kontroly jakékoli pochybení ze strany žalobce, které by odporovalo udělené licenci. Situace, kdy je zahájena kontrola podle kontrolního řádu, v průběhu kontroly není zjištěn jakýkoli závadný stav odporující udělené licenci, a přesto z kontrolního zjištění vyplývá závěr o porušení povinností, odporuje legitimnímu očekávání subjektu práv. V případě žalobce kontrolní zjištění de facto znamená, že výkonem činnosti v souladu s udělenou licencí jsou

současně porušovány povinnosti vyplývající z rozhodnutí ERÚ č. 7/2011 bod (1.3) a č. 4/2012 bod (1.2) platné pro elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie stanovené cenovými orgány podle § 5 odst. 5 zákona o cenách, což je závěr zjevně protikladný a absurdní, který žalovaný k námitkám žalobce neodklidil.

Při ústním jednání před soudem žalobce trval na důvodech podané žaloby a zejména namítl, že do jeho práv bylo zasaženo tím, že kontrolní orgán použil nesprávnou metodiku.

Zástupkyně žalovaného odkázala na vyjádření žalovaného k žalobě a uvedla, že věc prozatím skončila rozhodnutím o námitkách, které žalobci nezakládá žádná práva a povinnosti.

Soud vycházel z těchto podstatných skutečností:

Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 21.8.2014 bylo žalobci doručeno Oznámení o zahájení kontroly dle § 5 kontrolního řádu, téhož dne bylo žalobci doručeno Pověření ke kontrole dle § 4 kontrolního řádu.

Proti protokolu o kontrole ze dne 2.10.2014, který byl žalobci doručen dne 6.10.2014 (a jímž byl žalobce poučen o možnosti podat podle § 13 kontrolního řádu písemné a zdůvodněné námitky do 15 dnů od doručení protokolu), podal žalobce dne 21.10.2014 (tj. ve stanovené lhůtě) námitky, které byly Státní energetickou inspekcí vyřízeny Vyřízením námitek ze dne 31.10.2014 doručeným téhož dne žalobci.

Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s.ř.s.), *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*

Podle § 84 odst. 1 s.ř.s. *žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.* Podle odstavce 2) *zmeškání lhůty nelze prominout.*

Podle § 85 s.ř.s. *žaloba je nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.*

Žalobce požaduje, aby soud rozhodl, že kontrola zahájená žalovaným u žalobce dne 21.8.2014 a ukončená dnem 26.9.2014 pod č.j. 071102514/1177/14/Kv a následné kontrolní zjištění žalovaného zachycené v protokolu č. 071102514 ze dne 2.10.2014 jsou nezákonnými zásahy ve smyslu podle § 82 s.ř.s.

Žalobce se tedy domáhá pouze určení, že zásah byl nezákonný ve smyslu § 85 věta druhá s.ř.s.

Zachování lhůty pro podání žaloby žalobce dovozuje na základě skutečnosti, že žaloba byla podána po vyčerpání prostředků ochrany (ve smyslu § 85 věta první s.ř.s.) stanovených zákonem č. 255/2012 Sb., kontrolní řád, kdy vyřízení námitek proti protokolu o kontrole bylo žalobci doručeno dne 31.10.2014, od něhož se podle žalobce odvíjí

dvouměsíční lhůta k podání žaloby. Žaloba podaná ke Krajskému soudu v Ostravě dne 27.12.2014, tak byla podle žalobce podána v subjektivní lhůtě dvou měsíců pro její podání dle § 84 odst. 1 s.ř.s.

Ustanovení § 85 s.ř.s. požaduje v souladu s celkovou koncepcí subsidiarity soudní ochrany poskytované správními soudy, aby žalobce ještě předtím, než se obrátí na soud, využil jiného právního prostředku ochrany či nápravy, má-li takový prostředek k dispozici. Teprve nedosáhne-li jeho prostřednictvím ochrany nebo nápravy, tj. pokud jej bezvýsledně vyčerpá, může podat žalobu u správního soudu podle § 82 s.ř.s. Subjektivní lhůta k podání žaloby je vždy vázána na vědomost žalobce o nezákonném zásahu. Jestliže došlo k vyčerpání jiných prostředků ochrany nebo nápravy před podáním žaloby, subjektivní lhůtu je třeba vztahovat k vědomosti žalobce o vyřízení tohoto prostředku nevedlo-li toto vyřízení k ochraně či nápravě, případně k okamžiku marného uplynutí lhůty pro jeho vyřízení (srovnej usnesení rozšířeného senátu NSS č.j. 2 Afs 144/2001-110 ze dne 31.8.2005).

Při posuzování včasnosti žaloby je třeba zkoumat, zda proti tvrzenému zásahu jsou či nejsou přípustné jiné prostředky nápravy či ochrany (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 98/2015-32 ze dne 18.6.2015).

Městský soud se v předmětné věci zabýval otázkou, zda proti v žalobě tvrzenému nezákonnému zásahu žalovaného, tj. proti úkonům kontrolního orgánu v rámci kontroly provedené podle zákona č. 255/2012 Sb., kontrolní řád, a dále proti výsledku této kontroly zachycenému v protokole o kontrole, jsou přípustné jiné prostředky ochrany či nápravy.

Podle § 13 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., kontrolní řád, *námítky proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole může kontrolovaná osoba podat kontrolnímu orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení protokolu o kontrole, není-li stanovena v protokolu o kontrole lhůta delší.* Podle odst. 2) *námítky se podávají písemně, musí z nich být zřejmé, proti jakému kontrolnímu zjištění směřují, a musí obsahovat odůvodnění nesouhlasu s tímto kontrolním zjištěním.* Podle § 14 odst. 1 kontrolního řádu *nevyhoví-li námitkám vedoucí kontrolní skupiny nebo kontrolující ve lhůtě 7 dnů ode dne jejich doručení, vyřídí je nadřízená osoba kontrolujícího ve lhůtě 30 dnů ode dne jejich doručení tak, že jim vyhoví, částečně vyhoví, nebo je zamítne. Ve zvlášť složitém případě se lhůta pro vyřízení námitek nadřízenou osobou kontrolujícího prodlužuje o 30 dnů. O tomto prodloužení lhůty nadřízená osoba kontrolujícího kontrolovanou osobu předem vyrozumí.*

Námítky podle § 13 kontrolního řádu lze tedy podat jen proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole. Tento prostředek nápravy tak souží k přezkoumání protokolu, tedy výsledků kontroly v něm zachycených. To je rozdíl od zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, který upravuje stížnost proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správce daně (§ 261), s čímž souvisí povinnost před podáním zásahové žaloby takový prostředek, včetně souvisejícího prošetření způsobu vyřízení stížnosti nadřízeným správcem daně vyčerpat (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Aps 4/2013-25, publ. pod č. 2956/2014 Sb. NSS).

Námítky stanovené v § 13 kontrolního řádu představují prostředek nápravy jen proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole (přičemž kontrolní zjištění, jak soud zdůvodní níže, nemohou být nezákonným zásahem). Proti úkonům v průběhu kontroly kontrolní řád žádné prostředky ochrany či nápravy neposkytuje.

Žalobce se tak o úkonech kontrolního orgánu v rámci kontroly, v nichž spatřuje nezákonný zásah (které ostatně podle soudu ani dostatečně nekonkretizoval, když v případě v žalobě namítaného nedostatečného, resp. nesprávného zjištění skutkového stavu či namítaného nesplnění povinnosti kontrolního orgánu dle § 9 kontrolního řádu doložit kontrolní zjištění potřebnými podklady a obdobně i v případě tvrzení o použití nesprávné metodiky, se podle soudu jedná o tvrzení o nezákonnosti kontrolního zjištění nikoli o tvrzení o nezákonnosti průběhu kontroly), dozvěděl již v samotném průběhu kontroly, případně nejpozději v době seznámení se s protokolem o výsledku kontroly, což bylo dne 6.10.2014.

Žaloba podaná ke Krajskému soudu v Ostravě dne 27.12.2014 byla proto v části, již se žalobce domáhá, aby soud rozhodl, že *kontrola zahájená žalovaným u žalobce dne 21.8.2014 a ukončená dnem 26.9.2014 pod č.j. 071102514/1177/14/Kv je nezákonným zásahem ve smyslu podle § 82 s.ř.s.*, podaná po uplynutí subjektivní dvouměsíční lhůty a soud ji proto v této části jako opožděnou odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

Žalobce se podanou žalobou dále domáhá určení, že kontrolní zjištění žalovaného zachycené v protokolu č. 071102514 ze dne 2.10.2014 je nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s.ř.s. Kontrolní řád prostředek nápravy proti kontrolnímu zjištění obsaženému v protokole o kontrole obsahuje, žalobce tento prostředek nápravy (námitky proti kontrolnímu zjištění obsaženému v protokole o kontrole) před podáním žaloby bezvýsledně vyčerpal. Vyřízení námitek, jímž byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno kontrolní zjištění obsažené v protokolu č. 071102514 ze dne 2.10.2014, bylo žalobci doručeno dne 31.10.2014 a žaloba tak byla v části směřující proti kontrolnímu zjištění podána ve dvouměsíční subjektivní lhůtě dle § 84 odst. 1 s.ř.s. Žaloba však v této části není důvodná. Kontrolní zjištění obsažené v protokole o kontrole nemůže být nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s.ř.s. Aby se jednalo o nezákonný zásah, musí jím být žalobce mimo jiné zkrácen na svých právech. Samotnými kontrolními zjištěními obsaženými v protokole o kontrole však k žádnému zásahu do práv nedochází, neboť kontrolní zjištění a závěry z nich vyplývající nejsou bez dalšího samostatně vykonatelné ani způsobílé vyvolat samy o sobě jakékoli jiné právní následky, jež by znamenaly újmu pro kontrolovanou osobu. Výsledky kontroly provedené podle kontrolního řádu mohou být podkladem pro správní řízení a jedním z důkazů, kterým je prokazováno protiprávní jednání odpovědného subjektu, z povahy věci však nejsou nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s.ř.s., neboť jimi nedochází k žádnému zkrácení kontrolované osoby na jejích právech.

Z uvedených důvodů soud žalobu v části, již se domáhá určení, že kontrolní zjištění žalovaného zachycené v protokolu č. 071102514 ze dne 2.10.2014 je nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s.ř.s., zamítl jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s.ř.s.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a odst. 3 tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť zčásti byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná, tj. žalobce nebyl úspěšný (a úspěšnému žalovanému náklady řízení před soudem nevznikly) a ve zbylé zčásti soud žalobu odmítl jako opožděnou.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. února 2016

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková